

7

ಇ ಗಾಳಿ ತೀಗೆ ನಿನ್ನ ಪಾಳಿ ಹೋರಿಸು ಬಾ ಇನಿಯನೂರ ದಾರಿ
ಇರುಳು ಸುರಿದಿದೆ ನಾ ನಡವೆ ಹಾದಿ ಚಂದ್ರ ಮರೆಯಾದನು ಜಾರಿ
ಸರಿವ ಗಳಿಗೆಯು ಸಮನೆಸಿದೆ ಯುಗದಂತೆ ಕಾದಿಕನು ಕಾಮಾರಿ
ಹರಿಸು ಪಯಿಣವೆ ಕನಿಕರಿಸು ಬೇಗ ಸೇರುವಂತೆ ನಲ್ಲನ ಅಭಿನಾರಿ||
ನಳಿನಳಿಸೋ ಕಿಗುರು ಪರಿಮಳಿಸೋ ಹೂಪು ವಸಂತವೇಷ್ಟು ಕೂರಿ
ತಳೆ ನೀರು ತುಳುಕಿ ತಲ್ಲಿಗೋ ತಾವರೆ ನೀರಾಚೆ ಇಹುದೆ ಕೇರಿ
ಕರಿ ಸಲಗವಾರಿ ಧಾವಿಸಿದೆ ಮೋಡ ಕೆಳ್ಳಳಲಿ ಮಿಂಚು ತೂರಿ
ಹರಿಸೆನ್ನ ನೆಲವೆ ವರಿಸೆನ್ನ ಒಲವೆ ಈ ಯಾನ ಕೊನೆಯ ಬಾರಿ||
ಕ್ಷುಣ್ಣಾಂದು ಯುಗವಾರಿ ನಡವೆ ದಾರಿಯು ದೂರವಾದಂತೆ ದಿಗಿಲು
ಮಿಂಚೊಂದು ತಂತು ಕಾಳ ಕತ್ತಲೆಯನಿಂತು ಕೈ ಹಿಡಿವುದೇ ಮುಗಿಲು
ಕನೆಸೊಂದು ಬಂತು ಎದೆ ಪ್ರಳಕ ತಂತು ಗರಿಬಿಷ್ಟಿ ಶುಷದ ನವಿಲು
ಗೆರೆ ದಾಟಿ ಬಂದೆ ಗುಡಿ ದಾಟಿ ನಿಂದ ಭೂಲೋಕದಿ ವೇಮ ತಾ ಮಿಗಿಲು
ಸಿರಿತನವು ಬೇಡ ಗುರುತನವು ಬೇಡ ಬಡತನವೆ ಒಲವಿಗ ಹೆಗಲು
ತಿವನೊಂದು ವಿರಕ ಸತ್ಯಿಂದು ವಿರಹ ಸಂಗಮವೇ ವೇಮ ಕಡಲು

8

ನೊಂದಿಕೆ ನೀನು ಒಳಗೆ ನಿಂದಿಕನು ಅವನಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ
ಬಾ ಎಂದಿದೆ ವ್ಯೇ ಬಾಯಾರಿದೆ ಹೋಗೆಂದು ಮನವು ಹಚ ಮಾಡಿದೆ||
ಬಣ್ಣಸಲು ನನ್ನ ಹೋಲೀಕೆ ಬೇಕೇನು ನವಿಲು
ನಾನು ರತಿಯಂತೆ ನನಗಿಂತ ಅವೇಳೆನು ಮಿಗಿಲು
ಚಂದ್ರಿಕೆ ನಾನಂತೆ ಚಂದ್ರಮ ಅವನಂತೆ ಸುಳಾಳಬಹುದೇ ಮುಗಿಲು
ಸಾಗರವು ಗಂಡಂತೆ ನದಿ ನಾನು ಹಣ್ಣಂತೆ ಕೂಡಲಾರೆ ಕಲಗಷ್ಟು ಬಡಲು||
ತೆಗೆ ಮನಿಯ ಬಾಗಿಲಾ ನಾ ಮನಿದು ಹೋಗೆಲಾ
ಹೋಗೆಲಾರೆ ನಿನ್ನ ಅಗಲಿ ಜೊತೆಗಿದೆ ಬಾವಡಿಯ ಜಗುಲಿ
ಭಾಗಿಲೀ ಬಂದು ಬೋಭಾಯಿಂದ ಮಾತು ಮರೆತಯೀನು
ಆಣ ಮರೆತಿಲ್ಲ ನಾನು ತಡವಾಗಲಡ್ಡಿ ನದಿ ಬೆಟ್ಟ ದಟ್ಟ ಕಾನು||
ಕರೆಗೆಲ್ಲಿಲ್ಲವಳು ಕೆಲಾಡಳು ಕಾದನನು ಅಲ್ಲಿ ಗಡಿಯಾದನು
ನೋವಿನ ನದಿಯಿಂದು ದಡಗಳ ಸವಿಸಿ ಹರಿಯುತಿಕದು
ಹಗಲಿರುಳು ಉರುಳಿ ವೇಮದ ಪಯಿಸು ಸವೆಯುತಿಕದು
ಕೊರಡುಕೊನರಲೆ ಎಂದು ಸಡಗರಸಿ ವಸಂತ ಕಾಯುತಿಕದು||